

РЕШЕНИЕ

№ 9556

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **136** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЖАНЕЛ 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Ж. Д. И. срещу Решение № ПО – 121/10.12.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба вх.№53-06-13900/04.12.2024г по описа на ТД на НАП С., подадена от „Жанел 2000“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С240022-023-0003493/27.11.2024 г. на главен публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се твърди, че решението е немотивирано, необосновано и незаконосъобразно. Според жалбоподател постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с мотивираното искане от ревизиращия екип не са му връчени, предвид което не е запознат с мотивите, послужили за налагането на ПНПОМ. Развива съображения, че размерът на обезпечението 39081,38лв е неясно по какъв начин е определен, като е лишен от правото на адекватна защита, което обуславя отмяна на процесното Решение. Като друго нарушение се твърди издаването на ПНПОМ 5 /пет/ дни след спирането на ревизията със Заповед №Р-22221024003946-023-001/22.11.2024г, като самостоятелно основание за отмяна на обезпечителната мярка. Според жалбоподателя ревизионното и обезпечителното производство са в корелативна връзка, тъй като ревизията е спряна за неопределено време. Развива доводи и че не е доказана обезпечителната нужда, която нормативно се изисква за налагането на обезпечителните мерки, действията са предприети след спиране на ревизионното производство, което ги прави нищожни. Иска се отмяна на

Решение №ПО-121/10.12.2024г на Директор на ТД на НАП С. във връзка с наложените на основание чл.121, ал.1 ДОПК предварителни обезпечителни мерки с Постановление №С240022-023-0003493/27.11.2024г.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Моли съда да отмени процесното решение, тъй като с налагането на запора дружеството ще има сериозни затруднения и ще спре да работи. Представя писмени бележки.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от юрисконсулт Е., който оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да потвърди решението. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Решението на ТД на НАП-С. е връчено на жалбоподателя на 16.12.2024 г., видно от представеното известие за доставяне /л.19/. Жалбата е подадена на 16.12.2024 г., което я прави процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

ПНПОМ № С240022-023-0003493/27.11.2024 г. е издадено по отправено мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221024003946-039-001/22.11.2024г на Р. А. К. – ръководител екип, извършващ ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221024003946-020-001/07.08.2024г. Ревизията е за установяване на задължения на ревизираното лице за Корпоративен данък за периода от 01.01.2020г до 31.12.2022г и за ДДС за периода от 01.01.2020г до 31.12.2022г.

В хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че жалбоподател не е отразил в отчетните регистри по ЗДДС фактури за покупка на стоки, което е довело до неотчетени приходи по време на ревизираните периоди. Направен е анализ на установените факти и събраните доказателства в хода на ревизията и е формиран извод, че основата за облагане с данъци/осигурителни вноски ще се определи по реда на чл.122 от ДОПК и че очакваният размер на задълженията на дружеството ще бъде общо в размер на 39 081,38лв, в това число главница и лихва, изчислена към 22.11.2024г. Постановлението е връчено на 27.11.2024г по електронен път.

С издаденото ПНПОМ № С240022-023-0003493/27.11.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание на чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1.запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ/доставчик на платежни услуги Обединена Българска Банка и Първа инвестиционна банка за сумата от 39081,38 лв.

Запорните съобщения са изпратени до търговските банки на основание чл.202, ал.1 ДОПК вр. чл.202, ал.7 от ДОПК на 27.11.2024г.

С жалба вх. № 53-06-13900/04.12.2024 г., до Директор на ТД на НАП С., дружеството

е оспорило по административен ред законосъобразността на издаденото ПНПОМ. С Решение № ПО – 121/10.12.2024 г., издадено от Директор на ТД на НАП С. в производството по чл.197, ал.1 ДОПК жалбата е оставена без уважение, като неоснователна. Решението е изпратено до „Жанел 2000“ ЕООД със съпроводително писмо изх.№53-06-13900-1/11.12.2024г, получено от жалбоподател на 16.12.2024г.

Административен Съд С. - град, III отделение, 67-ми състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуална допустима, тъй като е подадена е в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред изпълнителния директор на Агенцията за държавни вземания, съответно пред директора на Териториалната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки - в 7-дневен срок от получаването на жалбата.

Съгласно чл.197, ал.2 от ДОПК решението на органа по ал.1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на публичния изпълнител, съответно на териториалната дирекция, чийто директор го е издал.

От друга страна, нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическото и систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай процесното решение на директора на Териториалната дирекция на Националната агенция по приходите - С. е издадено от орган, който разполага с материална компетентност.

Съобразно нормите на чл. 197, ал. 1 - ал. 3 от ДОПК, в настоящото производство съдът извършва преценка и на законосъобразността на самото налагане на предварителните обезпечителни мерки.

Обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и посочените в същата норм задължителни реквизити.

Обжалваното постановление е издадено от компетентен орган, въз основа мотивирано искане от орган по приходите, като са спазени изискванията за форма и съдържание на постановлението, посочени в чл. 195 и чл. 196, във връзка с чл. 121, ал. 2 от ДОПК.

Същото е мотивирано, като публичният изпълнител се е позовал на установените от ревизиращия екип в хода на ревизионното производство факти и обстоятелства, посочени в Искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в ал. 3 на чл. 197 от ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя като изискване за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане, следва да съответства на вземането на държавата.

В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. Като мотиви за налагане на предварителната обезпечителна мярка е посочено, че с исканата обезпечителна мярка се цели предотвратяване разпореждане с вземанията на жалбоподателя, което би затруднило събирането на предполагаемите вземания или значително затруднено. Отчетен е фактът, че размерът на установеното задължение е в предполагаем размер 39081,38лв, в това число главница 30760,11лв и лихва 8321,27лв към 22.11.2024г.

В хода на ревизията са установени данни за отклонение от данъчно облагане, дружеството не е отразило в отчетните регистри по ЗДДС фактури за покупка на стоки, което е довело до неотчетени приходи по време на ревизираните периоди. От събраните и присъединени в ревизионното производство доказателства се налагат изводи, че основата за облагане с данъци/осигурителни вноски ще се определи по реда на чл.122 ДОПК.От страна на публичния изпълнител е извършена проверка и е установено, че дружеството не притежава недвижими имоти, ДМА, включително МПС/ППС, дялове и акции в други дружества, което да послужи за обезпечение на бъдещите задължения, поради което запорът върху банковите сметки се явява единствената възможна обезпечителна мярка.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Следва да се отбележи, че в административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичният изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на размера на задълженията, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки.

Съдът намира, че е съобразено изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, съгласно което предварителните обезпечителни мерки следва да се налагат върху активи, обезпечаването на които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето или ако това не е възможно, налагането им да не води до нейното спиране.

В настоящия случай, не са налице и основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки.

Изрично е посочено, че публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговите предположения, нито да ги отхвърля.

Обезпечителните мерки са наложени по мотивирано искане на орган по приходите, извършващ ревизията. В искането ревизиращият екип е мотивирал необходимостта от налагането на предварителни обезпечителни мерки, размера на предполагаемото задължение, както и обстоятелствата, поради които ще се установи задължението. Следва да бъде отбелязано, че публичният изпълнител е направил пълно проучване на имущественото състояние на дружеството. Тези обстоятелства се потвърждават и от посочените факти в мотивите на постановлението.

В правомощията на публичния изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания след съобразяване с условията, визирани в чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението и наличните материални активи на бъдещия длъжник. В чл. 121, ал. 3 от ДОПК, се предвижда, че обезпечение се допуска дори, ако сериозно се възпрепятства дейността на лицето, стига да не се спира извършвалата от него дейност.

В чл. 229 от ДОПК, дава възможност на ревизираното лице да иска издаването на Разпореждане за разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229 от ДОПК, като към същото приложи необходимите доказателства. Видно от съдържанието на административната преписка, молба от длъжника за разрешение за неотложни плащания не е постъпила.

Неприложима се явява и нормата на чл. 199, ал. 2 от ДОПК за замяна на наложеното обезпечение. Длъжникът не е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа.

В оспореното решение са изложени допълващи мотиви досежно необходимостта от налагането на обезпечителните мерки. Посочено е, че при предприемане на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение размера на установеното задължение. Действията на публичния изпълнител в такъв случай не се приемат за преждевременни.

В заключение, и като съобрази, че преценката за законосъобразност на административния акт се извършва към момента на неговото издаване, съдът намира, че при постановяване на Постановлението и потвърждаващото го решение, са били налице всички законови предпоставки за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Не се споделят аргументите на жалбоподателя, че е налице съществено процесуално нарушение, тъй като не е бил запознат с мотивите в искането, поради които се е наложило предприемането на мерките за предварително обезпечаване и по какъв начин е формиран размера на очакваните задължения, които ще бъдат установени при ревизията. Законодателят не е поставил задължение на ревизиращите органи да

уведомяват ревизираното лице за мотивите на ръководителя на екип, изложени в искането по чл.121, ал.1/чл.124, ал.4 вр. чл.121, ал.1 от ДОПК. Няма задължение за изпращане на искането за предварително обезпечение на задължения и мотиви за налагане на ПОМ до ревизираното лице, а единствено до Дирекция „Събиране“ в съответната териториална дирекция на НАП. В случая е спазено нормативното изискване постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн.чл.121, ал.1 от ДОПК, издадено от главен публичен изпълнител да бъде връчено на Ж. 2000 ЕООД, като жалбоподател се е възползвал от възможността да оспори същото по реда на чл.197, ал.1 ДОПК.

Според жалбоподателя е допуснато съществено нарушение на ДОПК с оглед предприетите действия от публичен изпълнител, свързани с ПНПОМ и спряното със заповед ревизионно производство. Не може да се поставя знак за равенство между ревизионното производство и обезпечителното такова. Производствата са различни по своя характер и протичат по различен процесуален ред с участие на различни органи и с издаване на различни индивидуални административни актове – съответно Ревизионен акт и постановление. Целта на ревизионното производство е посочена в чл.110, ал.2 от ДОПК-установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Средствата, чрез които се постига тази цел са съвкупност от действията на органите по приходите в рамките на самото производство. То от своя страна е уредено в Глава 15 от ДОПК. Според чл.195, ал.1 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като същото се налага само и единствено с постановление на публичния изпълнител, уредено в глава 24 от ДОПК. Действително, процесното постановление е издадено 5 дни след спиране на ревизията, но жалбоподател се е възползвал от предоставената му възможност да обжалва заповедта за спиране, издадена от началник сектор при ТД на НАП В. Т., като с Определение №1301/13.01.2025г по адм.д.№12895/2024г АССГ е отхвърлил жалбата на „Жанел 2000“ ЕООД. Искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ от дата 22.11.2024г посочва обезпечителната нужда от налагане на мерки за предварително обезпечаване на задължения, които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със ЗВР №Р-22221024003946-020-001/07.08.2024г. В същото не са изложени основания, че тази обезпечителна нужда е продиктувана от основанията за спиране на производството по чл.34, ал.1 и ал.2 от ДОПК. Обстоятелството, че ревизионното производство е спряно на датата, на която е отправено искането по чл.121, ал.1 от ДОПК /22.11.2024г/ не обосновава незаконосъобразност на действията на органите на ТД на НАП В. Т. офис В.. Така също издаването на ПНПОМ 5 дни след спиране на ревизията не сочи на извод, че същото е незаконосъобразно и немотивирано, в противоречие с материалните разпоредби и при нарушаване на административнопроизводствените правила. Постановлението не е издадено защото ревизионното производство е спряно, а за обезпечаване на очакваното публично вземане на основание чл.121, ал.1 от ДОПК.

С оглед на горното се обосновава извод, че и Решение № ПО - 121/10.12.2024 г. на Директор на ТД на НАП С., е издадено от компетентен орган, като са спазени изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила.

По тези съображения, съдът намира, че жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременно стореното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски по делото във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено. Производството по чл.197, ал.2-4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл.78, ал. 8, във връзка с ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона

за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева (сто лева).

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЖАНЕЛ 2000“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Ж. Д. И. против Решение № ПО-121/10.12.2024 г. на Директор на ТД на НАП С., с което жалба с вх. №53-06-13900/04.12.2024 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от „ЖАНЕЛ 2000“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0003493/27.11.2024 г., издадено от Г. Ш. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е оставена без уважение, като неоснователна.

ОСЪЖДА „ЖАНЕЛ 2000“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Ж. Д. И. – управител да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. сумата от 100 (сто) лв. съдебно - деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ